

تأثیر گچ بهمراه ضایعات آلی اسیدی و غیر اسیدی بر اصلاح یک خاک شور و سدیمی

سعید کلیچ و احمد گلچین

به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد و دانشیار گروه خاکشناسی دانشگاه زنجان.

saeed_klich@yahoo.com

مقدمه

خاکهای شور و سدیمی از مشخصه مناطق خشک و نیمه خشک بوده که در کشور ما وسعتی در حدود ۱۵ تا ۲۶ میلیون هکتار، یا به عبارتی ۱۰ تا ۱۵ درصد مساحت ایران را به خود اختصاص داده است [۲]. خاکهای سدیمی و شور و سدیمی خصوصیات فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی مناسبی نداشته و توان تولید محصول نیز در آنها کم می‌باشد. با توجه به مساحت گسترده اراضی شور و سدیمی در کشور ضرورت اصلاح و احیاء این اراضی که پتانسیل و قابلیت کشت و کار در آنها وجود دارد امری اجتناب ناپذیر بنظر می‌رسد. هدف از انجام این تحقیق، اصلاح یک خاک شور و سدیمی با بهره‌گیری از ترکیبات معدنی کلسیم دار (گچ) بهمراه ضایعات آلی اسیدی و غیر اسیدی و همچنین بررسی تأثیر استفاده توأم و جداگانه این مواد در اصلاح خاک ذکر شده می‌باشد.

مواد و روشها

نمونه های خاک الک شده (الک دو میلیمتری)، پس از اعمال تیمارهای مورد نظر، با وزن و دانسیته یکسان درون گلدان ریخته شدند و سپس در رطوبت ظرفیت مزرعه (FC) به مدت چهار ماه (سه دوره ۴۰ روزه) خوابانیده شدند. تیمارهای اعمال شده عبارت بودند از: ۱- گچ ۰/۵ درصد - ۲- گچ ۱ درصد - ۳- گچ ۰/۵ درصد + تفاله لیمو ۰/۵ درصد - ۴- گچ ۱ درصد + تفاله لیمو ۰/۵ درصد - ۵- گچ ۰/۵ درصد + کود دامی ۰/۵ درصد - ۶- گچ ۱ درصد + کود دامی ۰/۵ درصد - ۷- شاهد. پس از پایان هر دوره ۴۰ روزه، از گلدانها نمونه برداری بعمل آمد و خصوصیات فیزیکوشیمیایی نمونه ها اندازه گیری شد. پس از پایان دوره سوم نمونه ها مورد آبنویی قرار گرفتند. آبنویی در یک نوبت و با آب مقطر صورت گرفت. ارتفاع آب مصرفی به اندازه ارتفاع ستون خاک بود. پس از آبنویی، مجدداً خصوصیات فیزیکوشیمیایی نمونه ها اندازه گیری شد. این تحقیق به صورت یک آزمایش گلدانی و به صورت فاکتوریل (با دو فاکتور زمان و نوع تیمار) در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه دوره زمانی، ۷ تیمار و در ۳ تکرار روی یک خاک شور و سدیمی به اجرا در آمد.

جدول ۱- برخی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک شور و سدیمی مورد استفاده (عصاره گل اشباع)

عمق cm	pH	EC dS/m	CEC meq/100	SAR	D.C* %	OC %	رس %	شن %	سیلت %	آهک %	FC %	SP %
۰-۳۰	۷	۳۵	۱۰	۹۱/۹۹	۳۲/۱۶	۵۷	۴۲	۱۴	۴۵/۵۸	۱۹	۲۸	۵۴/۱۵
	۷	۶۷			۰		۴۰					

*D-C: درصد رس قابل انتشار

جدول ۲- برخی ویژگیهای شیمیایی کود دامی مورد استفاده (عصاره ۱:۵)

pH	EC (dS/m)	Na meq/l	Ca+Mg meq/l	SAR	OC%	C/N
۷/۲۲	۱۱/۵۸	۱۶/۰۸	۱۷/۹	۵/۳۷	۳۲/۳۲	۹/۶۲

همچنین تفاله لیمو ترشی که بکار برده شد، با تهیه سوسپانسیون ۱:۵ دارای pH برابر با ۳/۲۹ و EC برابر با dS/m ۷/۶۵ بود. C/N نیز آن برابر با ۹/۱۴ بود.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه آماری داده‌ها نشان می‌دهد که اثر تیمارهای اعمال شده بر خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک مورد مطالعه در طی سه دوره انکوباسیون و پس از فرایند آبنویی در سطح آماری ۱ درصد معنی دار است. تیمار گچ ۱ درصد + تفاله لیمو

۰/۵ درصد در پایان دوره سوم انکوباسیون، میزان pH و SAR را از ۸/۱۴ و ۲۳/۵۶ در شاهد به ۷/۲۹ و ۱۱/۷۰ کاهش داد. این تیمار پس از آبخوئی نیز میزان رس قابل انتشار و SAR را بیش از ۸۵ درصد نسبت به شاهد کاهش داد. پس از این تیمار، تیمارهای گچ ۰/۵ درصد + تفاله لیمو و گچ ۱ درصد + کود دامی بیشترین تأثیر را در کاهش SAR از خود نشان دادند (جدول ۳ و ۴).

جدول ۳- میزان pH و SAR تیمارهای مختلف در طی سه دوره متوالی انکوباسیون (عصاره ۱:۵)

تیمار	دوره اول		دوره دوم		دوره سوم	
	SAR	pH	SAR	pH	SAR	pH
شاهد	۲۳/۹۹	۸/۱۲	۲۳/۶۰	۸/۱۴	۲۳/۵۶	۸/۱۴
گچ ۰/۵ درصد	۱۶/۳۴	۷/۵۶	۱۴/۴۵	۷/۵۰	۱۳/۰۶	۷/۵۰
گچ ۱ درصد	۱۵/۶۲	۷/۵۱	۱۳/۸۳	۷/۴۸	۱۲/۷۵	۷/۴۸
گچ ۰/۵٪ + کود دامی ۰/۵ درصد	۱۵/۹۹	۷/۵۱	۱۳/۷۴	۷/۴۵	۱۲/۹۰	۷/۴۵
گچ ۱٪ + کود دامی ۰/۵ درصد	۱۵/۴۳	۷/۵۰	۱۲/۹۲	۷/۴۱	۱۲/۴۵	۷/۴۱
گچ ۰/۵٪ + تفاله لیمو ۰/۵ درصد	۱۵/۶۲	۷/۸۱	۱۳/۶۰	۷/۳۷	۱۲/۴۱	۷/۳۷
گچ ۱٪ + تفاله لیمو ۰/۵ درصد	۱۴/۸۵	۷/۷۱	۱۲/۶۷	۷/۲۹	۱۱/۷۰	۷/۲۹

LSD Value 1% pH=0.037 LSD Value 1% SAR=0.218 (طی سه دوره)

جدول ۴- نتایج تجزیه نمونه های خاک پس از آبخوئی (عصاره گل اشباع)

تیمار	PH	SAR	D-C%	تیمار	PH	SAR	D-C%
شاهد	۷/۹۸	۳۹/۶۰	۳۶/۶۲	گچ ۱٪ + کود دامی	۷/۵۰	۷/۱۴۷	۱۱/۲۲
گچ ۰/۵ درصد	۷/۷۹	۸/۰۱۷	۱۴/۲۵	گچ ۰/۵٪ + تفاله لیمو	۷/۲۱	۶/۶۶	۱۰/۰۴
گچ ۱ درصد	۷/۷۳	۷/۶۰۷	۱۲/۸۷	گچ ۱٪ + تفاله لیمو	۷/۱۱	۵/۷۲۷	۵/۱۰
گچ ۰/۵٪ + کود دامی	۷/۵۱	۷/۶۶	۱۴/۱۸	LSD Value 1%	۰/۰۵۲	۰/۰۹	۱/۶۵

تفاله لیمو با آزاد سازی یون H^+ و کاهش pH خاک، تأثیر زیادی در افزایش حلالیت گچ و آزاد سازی یون کلسیم داشت. مصرف کود دامی و تفاله لیمو به همراه گچ از چند جنبه حائز اهمیت است، اول اینکه علاوه بر تولید اسیدهای آلی، تجزیه تدریجی این مواد در خاک باعث افزایش فشار جزئی گاز CO_2 در خاک می شود که سبب کاهش pH، در نتیجه افزایش حلالیت گچ در خاک می شود. نتیجه این امر کاهش میزان SAR و درصد رس قابل انتشار است. از نقشهای دیگر این مواد، بهبود خصوصیات فیزیکی خاک است که با همآوری ذرات و افزایش پایداری ساختمان خاک و خاکدانه ها سبب تسهیل در فرایند آبخوئی و خارج شدن املاح مضر از خاک می شود. چرم و رنگاسمی (۱۹۹۷) نیز مشاهده کردند که کاربرد توأم گچ و کود سبز در مقایسه با کاربرد جداگانه این مواد در کاهش میزان SAR و درصد رس قابل انتشار مؤثرتر است. نقش گچ به تنهایی یا همراه با مواد آلی در کاهش میزان رس قابل انتشار، از طریق آزاد سازی کاتیون کلسیم برای جایگزینی با سدیم تبادلی و همچنین افزایش غلظت الکترولیت خاک و در نتیجه کاهش ضخامت لایه دو گانه پخشیده الکتریکی می باشد زیرا این عوامل باعث همآوری ذرات رس شده و از انتشار آنها جلوگیری می کند [۳۱]. ضایعات آلی اسیدی همچون تفاله لیمو همراه با ترکیبات معدنی کلسیم دار مانند گچ، تأثیر بسیار مطلوبی در اصلاح ویژگیهای فیزیکوشیمیایی خاکهای شور و سدیمی داشت. لذا پیشنهاد می شود با توجه حجم بالای تولید اینگونه ضایعات در کشور از آنها برای اصلاح خاکهای سدیمی و شور و سدیمی استفاده شود.

منابع

- [1] Chorom, A. and Rengasamy, P. 1997. Carbonate chemistry, pH and physical properties of an alkaline soil as affected by various amendments. Aust. J. Soil Res. 35: 149-161.
- [2] Kovda, V. A. 1973. Chemistry of saline and alkaline soils of arid zone. "In: an international source book on irrigation, drainage and salinity." FAO. Rome.
- [3] Nelson, P. N., Baldock, J. A., Clarke, P., Oades, J. M. and Churchman, G. J. 1999. Dispersed clay and organic matter in soil: Their nature and associations. Aust. J. Soil Res. 37: 289-315.